

**UCHWAŁA NR XIX/382/2020
RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE GÓRNICZEJ**

z dnia 11 marca 2020 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi nr RSW.BRM.1510.71.2019 z dnia 13 grudnia 2019 roku na Dyrektora
Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dąbrowie Górniczej**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256) na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej
uchwała:**

§ 1. Uznać za bezzasadną skargę nr RSW.BRM.1510.71.2019 z dnia 13 grudnia 2019 roku na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dąbrowie Górniczej.

§ 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącą Rady Miejskiej do zawiadomienia skarżących o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej

Agnieszka Pasternak

W dniu 13 grudnia 2019r. do Wojewody Śląskiego skarżący złożyli skargę ustną do protokołu na Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Dąbrowie Górniczej. Pismem z dn. 19.12.2019r. Wojewoda Śląski przekazał Radzie Miejskiej w Dąbrowie Górniczej skargę w części zawierającej zarzuty pod adresem Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dąbrowie Górniczej, zgodnie z właściwością. W dniu 24 grudnia 2019 roku skarga została zarejestrowana pod nr RSW.BRM.1510.71.2019.

Z treści skargi wynika, że dotyczy ona nieudzielenia pomocy skarżącemu przez MOPS w Dąbrowie Górniczej, złego traktowania, częstej zmiany pracowników socjalnych oraz przeprowadzania wywiadów w asyście policji, co zostało ujęte w protokole jako "nasyłanie policji". W skardze skarżący zarzucają, że działania pracowników MOPS, w tym Pani Dyrektor, spowodowały, że skarżący żyje w niedostatku ponieważ nie otrzymuje żadnych pieniędzy i innej pomocy.

Z wyjaśnień udzielonych przez MOPS wynika, iż skarżący na bieżąco korzysta ze świadczeń przysługujących mu zgodnie z ustawą z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej. Jako osobie przebywającej na terenie Polski na podstawie zgody na pobyt tolerowany, przysługuje mu pomoc w formie schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego (zgodnie z art. 5 pkt.2 lit b ww. ustawy).

W trakcie postępowania wyjaśniającego ustalono, że skarżący nie wnioskował i nie wnioskuje o udzielenie pomocy w formie schronienia i posiłku, natomiast w okresie od 01.01 do 31.12.2019r. regularnie otrzymywał zasiłki celowe na zakup żywności, środki czystości, zasiłek na zakup leków oraz odzieży. Otrzymywał również zasiłek celowy, jako dofinansowanie do utrzymania mieszkania oraz korzysta z pomocy żywnościowej oferowanej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014-2020 (FEAD).

Natomiast jeżeli chodzi o zarzut nasyłania policji na skarżącego przez Panią Dyrektor, należy wyjaśnić, że agresywne zachowanie skarżącej podczas wywiadów środowiskowych wymusiło konieczność skorzystania z art. 107 ust. 3a ustawy o pomocy społecznej, dającego możliwość pracownikowi socjalnemu skorzystania z asysty policji. Podjęcie powyższych kroków miało na celu zapewnienie bezpieczeństwa pracownikom socjalnym podejmującym czynności niezbędne przy przyznawaniu zasiłków celowych skarżącemu.

Z informacji uzyskanych od Pani Dyrektor wynika, że częsta zmiana pracowników socjalnych, wynikała z usprawiedliwionej nieobecności pracownika zajmującego się sprawami skarżącego i przekazaniu jego obowiązków innym pracownikom Zespołu ds. świadczeń. Podyktowane było to koniecznością zapewnienia ciągłości pracy, a nie indywidualnym podejściem do skarżącego.

W odniesieniu do zarzutu złego traktowania skarżącego przez Dyrektor MOPS, z przedstawionych wyjaśnień Pani Dyrektor wynika, że w 2019 roku nie rozmawiała osobiście ze skarżącym, a wszystkie przeprowadzone rozmowy pracowników ze skarżącym, odbywały się z poszanowaniem godności wszystkich rozmówców i dotyczyły merytorycznego przedmiotu sprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, uznaje się skargę za bezzasadną.

Jednocześnie informuje się, że stosownie do treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j.Dz.U. z 2020r. poz. 256) w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy -bez zawiadamiania skarżącego.